

[Tesdaorpf.]

læse sig til i betænkningen. Når der ikke står noget i en betænkning, er det som regel, fordi lovforslaget ikke har mødt vanskeligheder i udvalget, og omvendt når der står noget, og her står der i hvert fald en del.

Det store flertal er dog enedes med ministeren om de to ændringsforslag og om betænkningen. Retsforbundet og det ærede medlem hr. Hans Pinstrup har en anden mening. For sidstnævntes vedkommende beklager jeg det. Jeg forstår mange af det ærede medlems indvendinger og kritiske bemærkninger om forliget og også om dette lovforslag, men jeg forstår ikke det ærede medlems endelige standpunkt.

En af de vanskelige opgaver, som dette lovforslag skulle løse, var at indføre de restriktioner eller rettere den bemyndigelse til restriktioner, såfremt de bliver nødvendige, som fastlæggelsen af priserne på hjemmemarkedet kræver, uden samtidig at gøre det strammere end nødvendigt og uden at gå de private handlendes og private eksportørers interesser for nær; jeg vil gerne sige det sådan: uden at ødelægge vore muligheder for, at også den enkeltes private initiativ kan skaffe Danmark alle de eksportchancer, som det er muligt at opnå. For vor fremtids skyld er det nemlig uendelig betydningsfuldt, at vort erhvervsliv udnytter hver en chance, og derfor er det meget vigtigt, at der ikke lægges unødvendige hindringer i vejen derfor.

Jeg håber, at de retningslinier, som betænkningen og ændringsforslagene giver for administrationen af denne bemyndigelse, hvis den kommer til anvendelse, vil virke efter denne hensigt. Jeg vil gerne erkende, at det, som det først og fremmest kommer an på, er, at de, der skal administrere loven, selv forstår det og vil det, og derfor har man kun lov til at håbe, at der til enhver tid vil sidde en minister og en administration, der vil det rigtige i denne sag, således som udvalgets forhandlinger med den højtærede minister og med administrationen er gået ud på.

I slutningen af betænkningen gives der udtryk for det, som også for mig og for mit parti må være en selvfølge, at hvis den forventede og i loven krævede tilslutning fra organisationerne ikke opnås, så må regeringen og rigsdagen, siges der i betænkningen, tage affære, så den vedtagne lovs bestemmelser kan blive opfyldt i overensstemmelse med lovens hensigt. Lovens formål er simpelthen, så længe loven gælder, at fastlægge de nugældende forbrugerpriser

på hjemmemarkedet på smør, smørfedt i mælken, som også det ærede medlem hr. Carl Petersen gav udtryk for det, og for flæsk og flæskevarer. Dette er efter mit partis mening et positivt bidrag til at søge at standse den del af vor inflation, som har hjemlige årsager; det er det bidrag, som landbruget yder, og jeg regner med, at det nødvendigt må følges også af bidrag fra andre erhvervs side, således som det også allerede er sket og vil ske. Jeg vil gerne her have lejlighed til at sige, at man må forstå, det bliver ikke let og heller ikke rimeligt at få landbruget og andre, der i dag går ind på denne sanering, til at fortsætte dermed uden tilsvarende rimelige ydelser fra andre sider i samfundet.

Jeg skal med disse bemærkninger på mit partis vegne anbefale både lovforslaget og ændringsforslagene til vedtagelse.

Jørgen Jørgensen (Lejre): Dette lovforslag er et betydningsfuldt led i den sanering af landets økonomi, som er tilstræbt ved kriseforliget. Lovforslaget ser forsåvidt stilfærdigt og ubetydeligt ud, men det er dog meget væsentligt, at man på et så vigtigt område, som det her drejer sig om, får priserne lagt fast. Derfor ser jeg med tilfredshed, at vi nu gennemfører denne lov. Jeg tror, at der er mange ting, som det havde været lettere at klare i den økonomiske situation, hvis vi på et tidligere tidspunkt havde gennemført disse foranstaltninger, så den skete prisudvikling på hjemmemarkedet var bremset.

Og jeg kan være enig med den ærede ordfører for udvalget, når han siger, at nu har landbruget ydet sit bidrag til at stabilisere priserne, og nu må vi forvente, at alle andre også yder deres bidrag. Jeg ved ikke, hvad den ærede ordfører specielt tænkte på, men i de forhandlinger, der har været ført, har i alt fald eet problem været fremme, som jeg synes efterhånden er gledet noget i baggrunden, og her tænker jeg på skibsfartens bidrag. Det var oprindelig anslået til meget betydelige beløb, som skulle anvendes til nedsættelse af fragterne og eventuelt også benyttes til nedsættelse af priserne på visse livsforbrugsvarer. Jeg ved ikke, om ministeriet i al travlheden har glemt skibsfarten.

Der var oprindelig regnet med 50 mill. kr., senere gik man ned til 40 mill. kr., og nu har jeg hørt, at man skulle nøjes med endnu mindre. Men det var et væsentligt problem under kriseforhandlingerne, og nu, da vi står ved gennemførelsen af de lovforslag, som kriseforliget iøvrigt indeholder, sy-